

РЕШЕНИЕ

№ 7009

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **7998** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 20150238 от 01.07.2021г. по НАХД № 13726/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 131 състав, е потвърден електронен фиш серия К № 2630306, издаден от СДВР, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1 т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание - "глоба" в размер на 100 лева на П. П. Б..

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от П. П. Б., чрез адв. А. И., с оплаквания за нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Излагат се подробни доводи, в подкрепа на оплакванията: районният съд не бил провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. На следващо място се твърди, че съдебния акт е немотивиран. Посочените нарушения са съществени, т.к са довели до нарушаване на правата на страната. Като напълно неправилни са определени изводите на съда, че погрешно описаната правна квалификация на нарушението била несъществена за санкционираното лице.

Претендира нарушение на императивните изисквания на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, досежно липса на снимка на разположението на уреда (мобилното АТСС), както и наличие на протокол по чл. 10, ал.1 от наредбата. Исква се оспореното решение да бъде отменено изцяло, като бъде постановено друго, с което ЕФ да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен, в условия на алтернативност-делото да бъде върнато на друг състав на СРС за ново разглеждане.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът не се явява и представлява. От пълномощника му - адв .И. е постъпила молба със становище по хода на делото, писмена защита с позиция по същество и претенция за заплащане на разноски в производството, с представени доказателства за извършването им.

Ответникът по касация СДВР - ОПП не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ц., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде потвърдено.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София - град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че П. П. Б. е управител на търговско дружество [фирма]. На 20.03.2019г. в 10:35ч. в [населено място], по [улица], лек автомобил марка „Л. Р.“, модел „Р. Ровер Спорт“ с регистрационен номер СВ 8241 ВХ, стопанисван от търговско дружество [фирма], в качеството на лизингополучател, се движел в посока от [улица]към [улица]. По същото време на [улица], в района на Център за гуми „Д.“, от патрул на ОПП-СДВР, е осъществяван контрол за спазване скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство, модел TFR1-М, с номер на устройството 509. Системата е въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР, а измерването е извършено в периода от 10.00 до 12.00 часа на 20.03.2019г., съгласно приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта.

При преминаване на посочения автомобил в района на контрол, е отчетена скорост на движение от 107 км/ч, след отчитане на допустимото отклонение от 3 км/ч, при максимално разрешена скорост от 80 км/ч, съгласно поставения пътен знак В26. Скоростта на движение е установена с посоченото по-горе техническо средство, чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща дата, точен час, адрес и географски координати, както и скорост и самото превозно средство. От справка за регистрация на превозното средство е установено, че към посочената дата, ползвател на същото, на основание договор за лизинг, е търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], а съгласно вписванията в ТР и регистър на Ю., негов управител е П. П. Б..

Въз основа на тези данни на основание 189, ал.5, вр. чл.188, ал.2 ЗДвП на П. П. Б., в качеството му на законен представител на [фирма], е издаден атакувания Електронен

фиш. Същият е връчен лично на Б. на 26.07.2019г. като връчването е оформено в нарочна разписка.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Въз основа на събраните и кредитирани доказателства по делото съдът е установил, че не са допуснати процесуални нарушения, свързани със съдържанието на оспорения ЕФ-издаден е в съответствие с изискванията на чл.189, ал.4 от ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити. Посочил е, че действително в текста на ЕФ е допусната неточност при формулиране на нарушената законова разпоредба, а именно посочен е чл.21, ал.1 от ЗДвП, макар, че същевременно се изнасят факти за въведено с пътен знак В26 на осн. чл.21, ал.2 ЗДвП ограничение на скоростта. Но въпреки това, съдът е счел, че неточността не е засегнала правото на защита на санкционирания субект, т.к. от една страна се касаело за нарушение на правилото, свързано със скоростта на движение, посочена е максимално допустимата скорост на движението, а от друга страна, неточността не е от значение при определяне на приложимата административно-наказателната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, която зависи единствено от мястото на деянието и размера на превишението, които са точно и ясно отразени. Изложил е подробни и задълбочени мотиви по отношение на възраженията на П. Б., касаещи липса на дата на издаване на ЕФ, надлежност на връчване, процесуални правила по отношение на издаване на ЕФ, процедурата по установяване на нарушението с АТСС. Съставът на СРС е преценил както липса на процесуални нарушения, така и е намерил ЕФ законосъобразен и от материална страна, коментирал е и че размера на санкцията, която е абсолютно определена, поради което не съществува възможност размера ѝ да бъде изменян от съда. С тези мотиви районният съд е потвърдил електронния фиш.

Решението е правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на въззивния съд, че ЕФ е издаден при правилно приложение на закона. От всички приложени доказателства по делото по безспорен начин се установява извършването на вмененото нарушение. Извършилото нарушение лице е идентифицирано по безспорен начин, доколкото автомобилът е собственост на жалбоподателя и същият не се е възползвал от възможността по чл. 189, ал. 5 ОТ ЗДвП, като не е подал декларация, в която да посочи, че процесното МПС е управлявано от друго лице.

Съдът намира за неоснователни и изложените доводи, че издателят на фиша е допуснал нарушение на закона, като вместо АУАН е издал електронен фиш, както и че в случая следва да е приложим общият ред за санкциониране. Споделят се доводите на районния съд, че нарушението е извършено и заснето след изменението на ЗДП с ДВ бр. 19/2015 г., респ. след приемането на Наредба № 8121з - 532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. От значение тук е и разпоредбата на § 6, т. 65 от Допълнителните разпоредби на ЗДП, където след посочените промени с ДВ бр. 19/2015 г. е посочено легално определение на "Автоматизирани технически средства и системи". По силата на това определение, това са уреди за контрол..., които установяват или автоматично заснемат в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарниб) мобилни - прикрепени към превозно средство. От посоченото определение се налага извода, че

съществуващата правна уредба е съществено променена и е допустимо нарушението да се заснеме с мобилна камера в присъствие на контролен орган. След законодателните промени мобилните системи представляват годно средство за констатиране и заснемане на нарушения на установените ограничения на скоростта при спазване на въведените изисквания контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяването на контрола да го изключва и демонтира.

По отношение наведените твърдения за непълнота на фактическата обстановка и разминаване между описаното нарушение и правната му квалификация, настоящият касационен състав намира, че разпоредбите на чл. 21, ал. 1 ЗДвП и на чл. 21, ал. 2 ЗДвП се намират в логическа връзка. Докато в ал. 1 са посочени разрешените скорости на движение на ППС в населени места, в ал. 2 изрично е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Независимо, че е цитирана разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, в словестното описание на процесното НП изрично е посочено, че ограничението на скоростта е 80 км/ч за населено място, обозначена с пътен знак В-26, поради което не е налице съществено процесуално нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Още повече, че районният съд е изискал и приобщил към делото схема на организация на движението на цитирания булевард, от която е установено наличието на пътен знак В- 26 преди мястото на установяване на нарушението и ограничението на скоростта, въведено с него.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20150238 от 01.07.2021 г. по НАХД № 13726/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 131 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.